

Wierzba

Drzewo to, które zieleni się nad wodami i wyrasta z gałązek wsadzonych w ziemię, od dawna uważano za roślinę „miłującą życie”. Z powodu jej żywotności w *Pasterzu* Hermasa wierzba symbolizuje prawo Boże dane całemu światu. Prawem tym jest Ewangelia. Każdy, komu się ją głosi, jakby otrzymywał wierzbową gałązkę, która niechybnie się rozwinie dzięki jego współpracy. Wierzba, z której stale ucina się gałązki, a mimo to pozostaje nietknięta, oznacza także niezmiennosc nauki Chrystusa w Kościele. Starożytni sądzili, że wierzba zrzuca niedojrzałe nasiona, i stąd wyciągnęli wniosek, że tłumi ona pożądania zmysłowe. Dlatego przygotowywano z niej różne środki, na przykład specjalny napój z liści, albo jej liście i gałązki kładziono pod łożę, aby wspomóc starania o zachowanie czystości. Również Ojcowie Kościoła często mówią o wierzbie jako symbolu czystości, chociaż w Piśmie Świętym nigdzie nie pojawia się taka symbolika wierzby. Święty Hilary uważał wierzbę za symbol chrztu z tej racji, że nawet uschnięta po podlaniu wodą odradza się i okrywa listowiem, a suche gałązki wierzbowe wsadzone w wilgotną ziemię zapuszczają korzenie. W Polsce gałązki wierzbowe są podstawowym składnikiem palmy wielkanocnej, święconej i obnoszonej w procesji w Niedzielę Palmową, nazywaną też Wierzbą bądź Kwietną.